

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Šatku a členiek senátu JUDr. Aleny Priecelovej a JUDr. Viery Pepelovej, v právnej veci žalobcu: **S., s.r.o., R., K., Č.**, zastúpeným JUDr. P.B., advokátom, J., B. proti žalovaným: **1/ S., s.r.o. v likvidácii, R., B., 2/ S. s.r.o., R., B.**, zastúpeným Mgr. D.N., AK N., s.r.o. E., B., **o zdržanie sa nekalosúťažného konania**, na odvolanie žalovaného 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č. k. 9 Cbs 69/2004-349 zo dňa 27. septembra 2007, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č. k. 9 Cbs 69/2004-349 zo dňa 27. septembra 2007 v napadnutej časti **m e n í** tak, že žalobu **z a m i e t a.**

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému 2/ náhradu trov odvolacieho konania na účet jeho zástupcu v sume 132,78 Eur /4 000 Sk/.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom uložil žalovanému 2/ zdržať sa používania riešenia titulných strán - umiestnenie grafiky, typu písma a použitia farebných rámečkov, typu písma a označenia S., ako aj vnútorného grafického dizajnu - sadzba, názov a usporiadanie rubriek, dvojité horné a dolné linky, svojich odborných lekárskeho časopisov, a to časopisu Interná medicína, Gastroenterológia pre prax, Kardiológia pre prax, Gynekológia pre prax, zameniteľných s pôvodnými časopismi žalobcu; vo zvyšku návrh žalobcu voči žalovanému 1/ zamietol; žalovanému 2/ uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu náhradu trov konania v sume 23 442 Sk.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalovaný 1/ v priebehu konania pristúpil k zmene svojho pôvodného obchodného mena S., s.r.o., so sídlom najskôr na S., s.r.o. a dňom 24. júna 2005 na S., s.r.o., teraz s dodatkom v likvidácii. Dňa 6. júla 2005 vzal žalobca návrh v časti zmeny obchodného mena žalovaného 1/ späť. Súd preto uznesením zo dňa 6. júla 2006, č. k. 9 Cbs 69/04-254 konanie zastavil. Dňom 1. januára 2004 žalobca zmenil grafickú úpravu svojich časopisov za účelom odlišenia sa od žalovaného 1/, pričom žalovaný 1/ rovnako vykonával čiastočné úpravy grafiky na svojich časopisoch. Po zmene registrácie vydavateľa sporných časopisov na žalovaného 2/ došlo k poslednej zmene vizáže, resp. k zmene grafiky časopisov žalovaného 2/ od 1. januára 2007. Žalovaný 2/ je pasívne legitimovaným, pretože je vydavateľom časopisov, proti ktorých grafickej úprave žalobný návrh smeruje. Totiž na žalovaného 2/ previedol registráciu časopisov žalovaný 1/, ktorých grafická úprava je predmetom sporu. Súd dospel k záveru, že žalovaný 2/ svojim konaním naplnil znaky nekalosúťažného konania v zmysle ustanovenia § 44 ods. 1 Obchodného zákonníka, ako aj znaky skutkovej podstaty parazitovania na povesti podľa ustanovenia § 48 Obchodného zákonníka. Žalovaný 2/ sa stal vydavateľom časopisov, proti ktorých grafickej úprave žalobný návrh smeruje. Dizajn týchto časopisov, vydávaných pôvodne žalovaným 1/ s takmer identickým riešením titulných strán, ako aj vnútorného grafického dizajnu bol postupne menený čiastočnými úpravami, avšak ako vyplýva aj z vyjadrenia autorky pôvodnej grafiky použitej na časopise žalobcu zo dňa 22. januára 2007, tieto aj po zmene vydavateľa vychádzali z rovnakého grafického základu. Zo zmlúv uzavretých dňa 30. novembra 2001 o vykonávaní odbornej obsahovej náplne a o výhradnom obchodnom zastúpení vyplýva, že na použitie grafiky časopisov žalobcu na sporné časopisy nebol žalobcom udelený súhlas, je zrejmé, že použitie, a to aj v prípade použitia rovnakého grafického základu žalovaným 1/ a následne žalovaným 2/, na ktoré títo neboli oprávnení, je konaním v rozpore s dobrými mravmi súťaže. Využitie úsilia iného súťažiteľa, a to aj čiastočného, na ktorý nebol udelený súhlas, nie je možné považovať za konanie v súlade

so základnými princípmi slušnosti a morálky, vyžadovaných pri konaní v hospodárskej súťaži. Na tejto skutočnosti nemôže nič zmeniť ani fakt, že žalobca sám zmenil vonkajšiu úpravu obálok, ako aj vnútorný dizajn svojich časopisov, prípadne, že aj žalovaný vykonal zmeny za účelom odlišenia svojich časopisov od časopisov žalobcu. Skutočnosť, že žalovaný od 1. januára 2007 úplne zmenil vonkajšiu úpravu ním vydávaných sporných časopisov, nie je právne významné tiež z toho dôvodu, že podmienkou nekalosúťažného konania nie je pravidelnosť alebo opakovanie nekalosúťažného konania, rovnako ako už uvedená vedomosť súťažiteľa o tom, že jeho konanie je konaním nekalosúťažným.

Súd mal preukázané, že žalobca bol medzi spotrebiteľskou verejnosťou na území Slovenskej republiky dostatočne známy. Žalovaný 2/ po zmene registrácie sporných časopisov tieto vydával v grafickej podobe, ktorej základ vychádzal z grafiky vytvorenej pre žalobcu a takto upravené časopisy vyvolali v okruhu odbornej spotrebiteľskej verejnosti nepochybne iný dojem, ako by boli vyvolali časopisy s úplne iným grafickým stvárnením. Súd má za to, že žalovaný 2/ sa dopustil nekalosúťažného konania, preto žalobe vyhovel. O trovách rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozhodnutiu podal žalovaný 2/ odvolanie a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že súd žalobu zamietne. Uviedol, že žalobca začal s vydávaním predmetných časopisov v roku 1999 v Českej republike. V roku 2001 rozšíril svoje vydavateľské aktivity aj na územie Slovenskej republiky, kde začal vydávať prostredníctvom žalovaného 1/ najskôr identické, neskôr jazykovo upravené časopisy. Žalobca so žalovaným 1/ ukončil spoluprácu a od 1. januára 2004 zmenil aj grafickú stránku svojich časopisov. Od 17. februára 2005 došlo k zmene registrácie predmetných časopisov na Ministerstve kultúry SR a začal ich vydávať žalovaný 2/. Následne žalobca vzal čiastočne návrh voči žalovanému 1/ späť. Žalovaný 2/ začal s vydávaním časopisov v čase, keď ich žalobca vydával v zmenenej podobe niečo vyše roka. Tvrdí, že nemohol tak naplniť skutkovú podstatu ani generálnej klauzuly nekalej súťaže, ani skutkovú podstatu parazitovania na povesti, nakoľko v konaní absentuje jeden zo základných predpokladov nekalosúťažného konania, a to spôsobilosť privodiť ujmu iným súťažiteľom. Skutočnosť, že žalovaný 2/ vydával časopisy zameniteľné s pôvodnými časopismi žalobcu v inom časovom období spôsobuje, že časopisy vydávané žalovaným 2/ a časopisy žalobcu v pôvodnom grafickom zobrazení sa nikdy nestretli na relevantnom trhu. Nemohli tak súťažiť o rovnakého spotrebiteľa, keďže v čase, keď ich začal vydávať žalovaný 2/, vydával žalobca predmetné časopisy v odlišnej grafickej úprave už 14 mesiacov. Uvedená doba je podľa žalovaného 2/ dostatočná, aby úprava pôvodných časopisov stratila svoju príznačnosť práve pre žalobcu

a rovnako, aby používanie grafickej úpravy používanej žalovaným 2/ nepredstavovalo pre neho neoprávnenú výhodu. Ďalej uvádza, že žalovaný 2/ si zmenu grafického vyobrazenia svojich časopisov objednal u firmy F., spol. s r.o. a za jej grafické služby aj zaplatil. Preto tvrdí, že o žiadnej neopodstatnenej výhode nemožno hovoriť a postavenie, ktoré získa, zodpovedá vynaloženému úsiliu a prostriedkom. Je presvedčený, že pri predmetných časopisoch ustupuje vizuálna stránka do pozadia a v konkurenčnom boji dominuje ich obsah. Ďalej dodáva, že skutočnosť, že súd zaviazal žalovaného 2/ zmeniť vizuál svojich časopisov v čase, keď tento už nie je využívaný žalobcom po dobu viac ako troch rokov, sa mu javí ako neprimerane extenzívne aplikovanie ustanovení o ochrane pred nekalou súťažou. Z faktických väd rozsudku žalovaný 2/ napáda povinnosť zdržať sa označenia „S.“, keďže na obálkach predmetných časopisov uvádza označenie „S.“, ktoré je jeho obchodným menom. Rovnako namieta uloženie povinnosti zmeniť sadzbu a dvojité horné a dolné linky. Sadzba je medzinárodne unifikovaná záležitosť, na svete je obmedzený počet typov písma. Taktiež vychádza veľké množstvo časopisov s dvojistou hornou a dolnou linkou. Tieto skutočnosti nie sú schopné vyvolať pocit príznačnosti, nedokážu byť jedinečné iba pre jeden časopis. Žalovaný 2/ je toho názoru, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Žalobca vo vyjadrení na odvolanie žalovaného 2/ poukazoval, že v žalobe sa domáhal zákazu používania grafického riešenia časopisov, zameniteľného s jeho pôvodným grafickým riešením. Keďže žalovaný 2/ sa stal vydavateľom sporných časopisov, ktorých úprava vychádzala z pôvodnej grafickej úpravy časopisov žalobcu, tak žalovaný 2/ nekalosúťažným spôsobom využíval úsilie žalobcu, a preto je podľa neho úplne zjavné a nepochybné, že má v tomto spore pasívnu legitímáciu. Ohľadom otázky spôsobilosti privodiť ujmu sa plne stotožňuje s argumentáciou prvostupňového súdu, ktorú vo svojom rozsudku uviedol. Ďalej považuje žalobca za celkom očividné, že grafická úprava časopisov žalovaného 2/ prešla len „kozmetickými“ zmenami, pričom jasne vychádza z pôvodnej grafiky žalobcových časopisov. V tejto súvislosti si žalobca kladie otázku, prečo žalovaný 2/ zadal firme F., spol. s r.o. len úpravu existujúcej grafiky časopisov namiesto toho, aby ju poveril vytvorením úplne novej grafiky. Za veľmi nepresvedčivú považujeme argumentáciu žalovaného, keď tvrdí, že lekárske časopisy sú určené pre úzky okruh odborníkov a nie pre širokú spotrebiteľskú verejnosť. Z toho potom vyvodzuje svoje konštatovania, že „pri predmetných časopisoch ustupuje vizuálna stránka do pozadia a v konkurenčnom boji dominuje ich obsah“. To je nepochybné aj dôvodom, prečo k zmene obálky (viacnásobnej a radikálnej) bez obáv pristúpil

práve žalobca. Na záver poukazuje na žalovaným 2/ namietanú „odôvodnenosť uloženia povinnosti zmeniť (i) sadzbu a (ii) dvojité horné a dolné linky“. Žalovaný 2/ argumentuje tým, že „na svete je obmedzený počet typov písma“ a „taktiež na svete vychádza veľké množstvo časopisov s dvojitou hornou a dolnou linkou“. Na základe týchto veľmi nekonkrétnych tvrdení žalovaný 2/ uzatvára, že „tieto skutočnosti nie sú schopné vyvolať pocit príznačnosti, nedokážu byť jedinečné iba pre jeden časopis“. Podľa názoru žalobcu sú všetky tieto nekonkrétne argumenty žalovaného 2/ na prvý pohľad celkom bezpredmetné, pokiaľ si porovnáme vnútornú grafiku pôvodného časopisu žalobcu s vnútornou grafikou časopisu žalovaného 2/. Z tohto porovnania je zrejmé, že časopis žalovaného 2/ „otrocky kopíruje“ vnútornú grafickú úpravu pôvodných časopisov žalobcu. Navrhujeme, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) prejednal odvolanie žalovaného 2/ bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie je plne dôvodné.

Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalobný návrh bol súdu prvého stupňa doručený dňa 4. júna 2004, žalobca bol označený ako S., s.r.o., so sídlom R., K., Č., žalovaný bol označený ako S., s.r.o., so sídlom R., B., pričom v konaní sa domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zmeniť svoje obchodné meno tak, aby neobsahovalo označenie S. v žiadnej podobe alebo kombinácii a podať v tomto zmysle na príslušný registrový súd návrh na zápis zmeny obchodného mena; ďalej aby zaviazal žalovaného zdržať sa používania grafického riešenia titulných strán (umiestnenie grafiky, typu písma a použitia farebných rámečkov, typu písma a umiestnenia označenia S.), ako aj vnútorného grafického dizajnu (sadzba, názov a usporiadanie rubriek, dvojité horné a dolné linky) svojich odborných lekárskejších časopisov, a to časopisu „Interná medicína“, „Gastroenterológia pre prax“, „Kardiológia pre prax“ a „Gynekológia pre prax“, zameniteľných s pôvodnými časopismi žalobcu.

Uznesením, č. k. 9 Cbs 69/04-195 zo dňa 18.04.2005 súd pripustil, aby do konania na strane žalovaného ako ďalší účastník pristúpila spoločnosť S. s.r.o., R., B. V odôvodnení uviedol, že podaním doručeným súdu 12. apríla 2005 žalobca navrhol, aby do konania pristúpila na strane žalovaného spoločnosť S. s.r.o., na ktorú vo februári 2005 bola prevedená registrácia vydávania časopisov. Pokiaľ bude táto spoločnosť vydávať predmetné časopisy v súčasnej podobe, uplatňuje si žalobca voči nej svoj žalobný návrh na zdržanie sa používania grafického riešenia titulných strán, ako aj vnútorného grafického dizajnu, zameniteľných s pôvodnými časopismi žalobcu.

Na pojednávaní konanom dňa 6. júla 2005 žalobca vzal žalobný návrh v časti návrhu na zmenu obchodného mena žalovaného 1/ späť, súd preto uznesením konanie v tejto časti zastavil.

Ďalej z obsahu spisu vyplýva, že v priebehu konania došlo k zmene obchodného mena žalovaného 1/ na S., s.r.o. a následne na S., s.r.o., čo súd prvého stupňa vzal na vedomie.

Uznesením, č. k. 9 Cbs 69/04-256 zo dňa 25.10.2005 súd nariadil predbežné opatrenie, ktorým uložil žalovanému 2/ S. s.r.o., so sídlom R., aby od doručenia tohto uznesenia zdržal sa vydávania časopisov v takej grafickej podobe, ktorá je zameniteľná s časopismi žalobcu. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že návrh na vydanie predbežného opatrenia žalobca odôvodnil tým, že čo sa týka grafického riešenia titulných strán časopisov a vnútorného grafického dizajnu, žalovaný síce vykonal isté grafické zmeny, avšak nedostatočné na to, aby pre spotrebiteľov nevznikalo nebezpečenstvo zámieny s časopismi žalobcu (§ 47 písm. c/ Obchodného zákonníka). Spoločnosť S. s.r.o. naďalej vydáva časopisy v grafickej úprave zameniteľnej s grafikou časopisov žalobcu. V rámci vykonaného dokazovania predložil žalobca súdu jedno číslo časopisu Interná medicína, číslo 1, ročník 2005, vydávaný spoločnosťou S. s.r.o. Či došlo k nekalej súťaži týmto konaním žalovaného bude potrebné posúdiť v konaní vo veci samej. V súčasnosti však vzhľadom na stav, v akom sa konanie nachádza, sa súdu javí byť požiadavka žalobcu na to, aby sa žalovanému nariadilo zdržať sa vydávania časopisov v takej grafickej podobe, ktorá je zameniteľná s časopismi žalobcu, ako primeraná, pričom takýmto obmedzením nebude neprimerane zasiahnuté do oprávnených záujmov oboch strán, v dôsledku čoho návrhu žalobcu vyhovel.

Na odvolanie žalovaného 2/ proti tomuto uzneseniu odvolací súd uznesením, č. k. 1 Obo 406/2005 zo dňa 12. januára 2006 uznesenie prvostupňového súdu, č. k. 9 Cbs 69/04-256 zo dňa 25. októbra 2005 zmenil tak, že návrh na vydanie predbežného opatrenia voči žalovanému 2/ zamietol. V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd uviedol, že použitie predbežného opatrenia v konaní o žalobe obsahujúcej tvrdenie, že došlo ku klamlivému označeniu tovaru a služieb a k vyvolaniu nebezpečenstva zámieny, je namieste v tých prípadoch, v ktorých je overené aspoň vykonanie niektorých dôkazov, či je naplnená niektorá zo skutkových podstát ustanovení Obchodného zákonníka, že hrozí nebezpečenstvo z omeškania, že úprava pomerov účastníkov predbežným opatrením je naliehavá alebo že je potrebné zamedziť vzniku škody, alebo inej ujmy, poprípade jej rozšírovaniu. Odvolací súd má za to, že v danom prípade nie sú tieto podmienky práve z uvedeného dôvodu (neosvedčenie naliehavosti úpravy) dané. Z obsahu spisu a vykonaného dokazovania vo veci

samej zatiaľ nutnosť predbežného opatrenia v zmysle ustanovenia § 102 ods. 1 O.s.p. nevyplýva. Odvolací súd je toho názoru, že v danom prípade nie sú splnené ani podmienky vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia. Nariadené predbežné opatrenie súdom prvého stupňa po procesnej stránke je vo výroku uvedené všeobecne, nevykonateľne, nie je zrejmé, o vydávanie akých časopisov žalovaným 2/ ide a ani akú majú grafickú podobu. Odvolací súd preto napadnuté uznesenie podľa § 220 ods. 1 O.s.p. zmenil a návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol.

Prvostupňový súd vytýčil pojednávanie na deň 27.09.2007, na ktorom aj napadnutý rozsudok v mene Slovenskej republiky vyhlásil.

V bode I. výroku rozsudku uložil žalovanému 2/ zdržať sa používania riešenia titulných strán - umiestnenie grafiky, typu písma a použitia farebných rámečkov, typu písma a označenia S., ako aj vnútorného grafického dizajnu - sadzba, názov a usporiadanie rubriek, dvojité horné a dolné linky, svojich odborných lekárskejších časopisov, a to časopisu Interná medicína, Gastroenterológia pre prax, Kardiológia pre prax, Gynekológia pre prax, zameniteľných s pôvodnými časopismi žalobcu, a to do jedného mesiaca odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Žalovaný 2/ začal vydávať uvedené časopisy vo výroku rozsudku od roku 2005, dovtedy ich vydával žalovaný 1/.

Podľa ustanovenia § 154 ods. 1 O.s.p. pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa ustanovenia § 41 Obchodného zákonníka, fyzické a právnické osoby, ktoré sa zúčastňujú na hospodárskej súťaži, aj keď nie sú podnikateľmi (ďalej len „súťažiteľia“), majú právo slobodne rozvíjať svoju súťažnú činnosť v záujme dosiahnutia hospodárskeho prospechu a združovať sa na výkon tejto činnosti; sú však povinné pritom dbať na právne záväzné pravidlá hospodárskej súťaže a nesmú účasť na súťaži zneužívať.

Zneužitím účasti na hospodárskej súťaži je nekalé súťažné konanie (ďalej len „nekalá súťaž“) a nedovolené obmedzovanie hospodárskej súťaže. Nedovolené obmedzovanie hospodárskej súťaže upravuje osobitný zákon (§ 42 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka).

Podľa ustanovenia § 44 ods. 1 Obchodného zákonníka, nekalou súťažou je konanie v hospodárskej súťaži, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi súťaže a je spôsobilé privodiť ujmu iným súťažiteľom alebo spotrebiteľom. Nekalá súťaž sa zakazuje (v ďalšom texte len „generálna klauzula“ nekalej súťaže).

Podľa ustanovenia § 44 ods. 2 Obchodného zákonníka, nekalou súťažou podľa odseku 1 je najmä: a) klamlivá reklama, b) klamlivé označovanie tovaru a služieb, c) vyvolávanie

nebezpečenstva zámeny, d) parazitovanie na povesti podniku, výrobkov alebo služieb iného súťažiteľa, e) podplácanie, f) zľahčovanie, g) porušovanie obchodného tajomstva, h) ohrozovanie zdravia spotrebiteľov a životného prostredia.

Podľa ustanovenia § 53 Obchodného zákonníka osoby, ktorých práva boli nekalou súťažou porušené alebo ohrozené, môžu sa proti rušiteľovi domáhať, aby sa tohto konania zdržal a odstránil závadný stav. Ďalej môžu požadovať primerané zadosťučinenie, ktoré sa môže poskytnúť aj v peniazoch, náhradu škody a vydanie bezdôvodného obohatenia.

V prejednávanej veci žalobca po zastavení konania v časti žalobného návrhu o ochranu obchodného mena navrhol, aby súd zaviazal žalovaného 1/ a žalovaného 2/ zdržať sa používania riešenia titulných strán - umiestnenie grafiky, typu písma a použitia farebných rámečkov, typu písma a označenia S., ako aj vnútorného grafického dizajnu - sadzba, názov a usporiadanie rubriek, dvojité horné a dolné linky, svojich odborných lekárskejších časopisov, a to časopisu Interná medicína, Gastroenterológia pre prax, Kardiológia pre prax, Gynekológia pre prax, zameniteľných s pôvodnými časopismi žalobcu.

Súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní dospel k zisteniu, že žalovaný 2/ okrem znakov nekalosúťažného konania podľa ustanovenia § 44 ods. 1 Obchodného zákonníka svojim konaním naplnil aj znaky skutkovej podstaty parazitovania na povesti podľa ustanovenia § 48 Obchodného zákonníka. Parazitného konania sa dopustí každý, kto sa neoprávnené a za účelom zisku (prospechu) zrejme inšpiruje alebo napodobňuje hospodársku hodnotu prináležiacu inému, ktorá je individualizovaná a predstavuje výhodu vyplývajúcu z intelektuálnej práce a investícií. Na to, aby v konkrétnom prípade mohlo dôjsť k naplneniu tejto skutkovej podstaty, je nevyhnutné, aby súťažiteľ domáhajúci sa ochrany proti konaniu uvedenému v ustanovení § 48 Obchodného zákonníka, mal vybudovanú povest' podniku, výrobkov alebo služieb, s ktorou sa bude spájať aspoň priemerné povedomie medzi súťažiteľmi alebo spotrebiteľmi. Z vykonaného dokazovania mal súd túto skutočnosť za preukázanú, keďže žalobca bol medzi spotrebiteľskou verejnosťou na území Slovenskej republiky, ktorej boli jeho časopisy určené, dostatočne známy, o čom svedčí zoznam predplatiteľov časopisov žalobcu za rok 2000 a 2001, ako aj zoznam obchodných kontaktov žalobcu v Slovenskej republike podľa tabuľky FARM FIRMY 2000, 2001. Ďalšou nevyhnutnou podmienkou konania v súvislosti s parazitovaním na povesti je, že musí ísť o konanie s cieľom získať pre seba alebo pre iného prospech, ktorý by konajúci inak nedosiahol, teda ide o konanie s úmyslom, pri ktorom je potrebné dokazovať zavinenie. Skutočné dosiahnutie prospechu sa nevyžaduje, postačí existencia tohto cieľa. Úmysel konajúceho môže spočívať v snahe ušetriť náklady na budovanie dobrej povesti, snahou

dosiahnuť postavenie na trhu, ktoré sa spája s podnikateľom alebo výrobkom (službou), na ktorom bude parazitovať v zámere získať vyšší obrat a teda zisk, či získať inovačný predstih voči ostatným súťažiteľom na trhu. Takýto úmysel žalovaného 2/ je z jeho konania celkom zrejmý. Skutočnosť, že žalovaný 2/ po zmene registrácie sporných časopisov tieto vydával v grafickej podobe, ktorej čo i len základ vychádzal z grafiky vytvorenej pre žalobcu, nie je možné hodnotiť inak, ako konanie využívajúce úsilie iného, a to bez jeho súhlasu, s cieľom ušetriť náklady potrebné na vynaloženie úplne novej grafickej úpravy. Takto graficky upravené časopisy vyvolali v okruhu odbornej spotrebiteľskej verejnosti nepochybne iný dojem, ako by boli vyvolali časopisy s úplne iným grafickým stvárnením.

Odvolačí súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci nie sú splnené podmienky pre potvrdenie napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa a ani pre jeho prípadné zrušenie (§ 220 O.s.p.).

Z ustanovenia § 44 ods. 2 Obchodného zákonníka vyplýva, že u každého z tam uvedených konkrétnych prípadov nekalosúťažného konania musí dôjsť súčasne tiež aj k splneniu všetkých podmienok obsiahnutých v generálnej klauzule nekalej súťaže, obsiahnutých v ustanovení § 44 ods. 1 Obchodného zákonníka. Ak sa v konaní pri posudzovaní určitého súťažného konania zistí, že nebola splnená čo i len jedna z troch podmienok generálnej klauzuly nekalej súťaže, nemožno také konanie považovať za nekalosúťažné. V konaní preto netreba ďalej zisťovať, či sú splnené špeciálne podmienky (znaky) stanovené v konkrétnych skutkových podstatách nekalej súťaže, prípadne, či konanie nemožno považovať za iné nepomenované nekalosúťažné konanie.

Prvou z troch podmienok generálnej klauzuly nekalej súťaže je, že sa jedná o konanie v hospodárskej súťaži. V prejednávanej veci je táto podmienka nepochybne splnená, keďže žalobca a žalovaný 2/ sú v existujúcom súťažnom vzťahu, čo inak ani nebolo v konaní sporným.

Druhou podmienkou generálnej klauzuly nekalej súťaže je, že ide o konanie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi hospodárskej súťaže. Súd prvého stupňa za rozpor s dobrými mravmi súťaže považoval skutočnosť, že žalovaný 2/ bez súhlasu žalobcu vychádzal pri vydávaní jeho časopisov z pôvodného grafického návrhu žalobcu vytvoreného pre vydávanie jeho časopisov. Využitie úsilia iného súťažiteľa, a to aj čiastočného, na ktorý nebol udelený súhlas, nie je možné považovať za konanie v súlade so základnými princípmi morálky, vyžadovaných pri konaní v hospodárskej súťaži. Na tomto závere nemení nič ani ten fakt, že žalobca sám zmenil vonkajšiu úpravu obálok, ako aj vnútorného dizajnu svojich časopisov od časopisov žalobcu.

Odvolačný súd pri posúdení splnenia tejto podmienky nekalosúťažného konania dospel k inému záveru ako súd prvého stupňa. V prvom rade je potrebné poukázať, že využitie úsilia iného súťažiteľa zásadne nemusí byť bez ďalšieho konaní, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi hospodárskej súťaže. Rozhodujúce pri skúmaní tejto podmienky je nielen zistenie, či tvrdené nekalosúťažné konanie je alebo nie je porušením dobrých mravov hospodárskej súťaže, ale tiež posúdenie, či takéto konanie má kauzálny vzťah k samotnej hospodárskej súťaži. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa vyplýva, že žalobca a žalovaný 2/ postupne vykonali zmeny grafického stvárnenia na svojich časopisoch a v súčasnej podobe vykazujú dostatočne odlišné grafické prvky obálok, pričom žalobca vydával svoje časopisy s celkom zmenenou grafikou svojich časopisov už od 1.1.2004, žalovaný 2/ vznikol zápisom do obchodného registra dňom 23.09.2004. Z uvedeného dôvodu sa žalobca a žalovaný 2/ stali súťažiteľmi v hospodárskej súťaži, ktoré by malo byť v rozpore s dobrými mravmi súťaže až dňom zápisu žalovaného 2/ do obchodného registra. Žalobca zjavne podcenil vzniknutú procesnú situáciu, keď súd na jeho návrh síce konanie o zmenu obchodného mena žalovaného 1/ zastavil, v ostatnom návrhu žalobca pôvodný žalobný návrh do vyhlásenia rozsudku voči oboj žalovaným neupravil. V posudzovanej veci však v hospodárskej súťaži medzi žalobcom a žalovaným 2/ pri vydávaní odborných lekárskejších časopisov k zhode použitia grafickej úpravy lekárskejších odborných časopisov žalobcu a grafickou úpravou lekárskejších odborných časopisov vydávaných žalovaným 2/ nedošlo. Je tomu tak preto, že žalobca menil postupne grafickú úpravu ním vydávaných časopisov, neskôr, ako tvrdil, od nej upustil celkom, aby dosiahol odlišenie jeho časopisov od časopisov žalovaného 1/. Odvolaním napadnutým rozsudkom však súd žalobnému návrhu vyhovel vo vzťahu k žalovanému 2/, voči žalovanému 1/ žalobu zamietol, pričom zamietajúci výrok rozhodnutia je právoplatným. V konaní nebolo sporným, že žalovaný 2/ pri vydávaní svojich časopisov označenie S. nepoužíval. Napriek tomu súd prvého stupňa povinnosť zdržať sa tohto označenia žalovanému 2/ napadnutým rozsudkom uložil. Pri posudzovaní konania, ktoré má byť nekalosúťažným konaním v hospodárskej súťaži, je potrebné vychádzať jednak z poznania, čo malo byť nekalosúťažným konaním a následne, či toto konanie je alebo nie je v rozpore s dobrými mravmi v hospodárskej súťaži. Pri výklade pojmu „dobre mravy súťaže“ je potrebné klásť dôraz na slovo „súťaž“ z dôvodu, že generálna klauzula nemá slúžiť na preukazovanie všeobecnej mravnosti, ktorú upravujú iné, či už písané alebo nepísané normy. Právna úprava nekalej súťaže obsiahnutá v obchodnom zákonníku má zabezpečovať predovšetkým čistotu, slušnosť súťažných princípov. Žalobca pri vydávaní jeho odborných časopisov vychádzal z grafického základu, ktorý si dal vypracovať a od ktorého následne

upustil. Od 1.1.2004 vydával žalobca časopisy s úplne zmenenou grafickou úpravou. Pôvodnú grafickú úpravu po čiastočných zmenách používal už žalovaný 1/ a po zmene registrácie vydavateľa časopisov žalovaný 2/, pričom v roku 2007 došlo k ďalšej zmene grafickej úpravy časopisov žalovaného 2/. Z uvedeného vyplýva, že pôvodná grafická úprava časopisov žalobcu a grafická úprava časopisov vydávaných žalovaným 2/ sa v hospodárskej súťaži nestretli. Nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi hospodárskej súťaže, ak iný súťažiteľ vychádza z grafického podkladu pri vydávaní časopisov po tom, čo pôvodný súťažiteľ od takéhoto grafického návrhu upustil. Čistotu a slušnosť súťažných princípov je potrebné v takomto prípade vykladať v prospech slobodného rozvíjania súťažnej činnosti a spoločenského vývoja, v žiadnom prípade nie na úkor jeho zneužívania v hospodárskej súťaži. Odvolací súd preto dospel k záveru, že v konaní nebola splnená druhá podmienka generálnej klauzuly nekalej súťaže, a to rozpor s dobrými mravmi súťaže.

Tretou podmienkou generálnej klauzuly nekalej súťaže je, že konanie v hospodárskej súťaži je spôsobilé privodiť ujmu iným súťažiteľom alebo spotrebiteľom. V demokratickom štáte je slobodná hospodárska súťaž nevyhnutným predpokladom fungovania trhovej ekonomiky. Nepochybne regulácia podnikateľskej slobody je založená na poznaní, že podnikateľ ako súťažiteľ musí mať aspoň toľko slobody, aby mohol svojim podnikaním dosahovať hospodársky prospech, na strane druhej však jeho súťažná činnosť nemôže byť na ujmu, či už ostatným súťažiteľom alebo spotrebiteľom. Samotné spôsobenie alebo len možnosť spôsobenia ujmy inému súťažiteľovi bez ďalšieho nevytvára o nekalom charaktere súťažného konania. Protiprávnosť konania nemožno vyvodzovať iba zo spôsobovania samotnej ujmy alebo jej prípadnej možnosti iným súťažiteľom, takými prostriedkami, ktoré sú v konkurenčnom prostredí trhu považované za súťažne slušné. Právo na slobodnú súťažnú činnosť nevyklučuje, aby sa určitý subjekt na trhu presadil voči iným súťažiteľom činnosťou, ktorá im môže spôsobiť nielen ujmu, ba dokonca privodiť ich likvidáciu. V každom prípade však takéto konanie v hospodárskej súťaži nemôže byť v rozpore so záväznými pravidlami hospodárskej súťaže (§ 41 Obchodného zákonníka). Podnikateľská činnosť žalovaného 2/ vydávaním odborných lekárskejších časopisov nebola v rozpore s dobrými mravmi súťaže a následne ani nebola spôsobilá privodiť ujmu iným súťažiteľom alebo spotrebiteľom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom výroku zmenil a žalobu zamietol (§ 220 O.s.p.).

Súčasne podľa § 224 ods. 1 a 2, § 142 ods. 1 O.s.p. rozhodol odvolací súd o náhrade trov konania na súde prvého stupňa a trov odvolacích. Žalovaný 2/ mal v konaniach pred

oboma inštančnými súdmi plný úspech, prislúcha mu preto náhrada trov voči žalobcovi, ktorý úspech nemal. Žalovaný 2/ trovy nevyčíslil, súd mu preto priznal náhradu trov vyplývajúcich zo spisu, a to vo výške 132,78 Eur (4 000 Sk), ako súdneho poplatku za podané odvolanie.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 26. mája 2010

JUDr. Štefan Šatka, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcsová